

DE IVRAMENTO

Eiusque vi, & Effectu,

TRACTATUS AMPLISSIMVS,

In quo sanè omnia quæ ad Contractus, & Iudicia, tam in foro contentioso, quàm conscientiæ occurrere solent, quam exactissimè discutiuntur.

Opus omnibus Theologis, Canonistis, Iureconsultis, Mercatoribus, alijsq; quibuscumq; tam in Iudicio, quàm extra versantibus, admodum utile, & summè necessarium.

Authore Ill.^{ti} & Eccell.^{mo} I. C. ac Ciue Romano,
& in Romana Curia versato

VINCENTIO MANCINO
TYBVRTINO.

Cum duplici Indice: Vno Quaestionum, Articulorum, & Effectuum:
Alteto Rerum memoria & scitu dignarum, locupletissimo.

Superiorum Permissu, & Priuilegijs.

V
I
R
T
V
T
I
S
I
C

C
E
D
I
T
I
N
V
I
D
I
A.

VENETIIS, M . D C . I.

Ex Officina Damiani Zenari.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

SANCTISSIMO
DOMINO NOSTRO
CLEMENTI VIII.
PONT. OPT. MAX.

*Humillimus seruus Vincentius Mancinus
Fœlicitatem.*

R A C T A T V M de Iureiurando, ma-
gnis & laboribus, & vigilijs à
me compositum, Beatiss. Pater,
nulli magis, quàm V. B. dica-
ri oportuit; tùm, quia ita expo-
scebat diuturna erga illam ser-
uitus mea, & totam Illustriss.

Domum suam, & præcipuè erga hon: me: Excel-
lentiss. Genitorem suum, Syluestrum Aldobrandi-
num, nostræ ætatis dum vixit, primarium Aduo-
catum; tùm erga fel: rec: Ioannem nunquam satis
laudatum Cardinalem, & Petrum Concistorialem,
Fiscii, & Camerae Apostolicæ celeberrimum Aduo-
catum, S. V. Germanos fratres; Tùm quia Tractatus
de Iuramento, illi præsertim dicandus erat, qui præ-

VINCENTII MANCINI

TYBVRTINI I. C.

CIVISQ. ROMANI,

De Iuramento Tractatus

PARS PRIMA.

SUMMARIUM.

- 1 Iuramentum tribus vocabulis significatum.
- 2 Iuramentum vnde sit deriuatum.
- 3 Iusiurandum quare ita vocetur.
- 4 Sacramentum cur ita nuncupatum.
- 5 Sacramenti nomen plures sacramenti species importat.
- 6 Tria hæc nomina, Iuramentum, Iusiurandum, & Sacramentum, licet in aliquo differant, pro synonymis accipiuntur.

- 1 **I**USIURANDVM † Legis periti tribus nominibus decorarunt; alij Iuramentum; alij Sacramentum; alij Iusiurandum appellantes. Iuramentumque deduxerunt à verbo, iuro: quod † deriuatur à nomine iuris, quasi iurans spondeat ita teneri velle ad seruanda promissa, ac si ad ea facienda de iure teneretur. Et veluti ad parendum legis præceptis vnusquisque obligatus existat, l. nam & Demosthenes, ff. de leg. pariter is qui iurat, intendit obligari ad ea exequenda quæ pollicetur, ac
- 2
- 3 si esset mandatum legis. † Iusiurandum ex sui ipsius vocabulo declarat ius esse iurandum. Sacramentum † autem deriuatur à sacro,
- 4

A quo